

HIPPISM

Meetingul de vară dela Floreasca

S. N. I. C-ul, cu toate împrejurările grele prin care trecem și pe care, desigur, că orice instituție din țară, le resimte, continuă a face toate eforturile și sacrificiile posibile pentru a corespunde scopului său și a da concurs proprietarilor. Astfel, în anul acesta, pe lângă că a menținut reuniunea deja existentă din luna Iulie, a creat o nouă reuniune suplimentară în August. Prin această inițiativă a umplut un gol și a creat un supliment de resurse pentru proprietari, dându-le posibilitatea de a acoperi cheltuielile, măcar în parte, în timpul unei luni ce era înainte sezon mort.

Totalul sumelor distribuite la Floreasca în Iulie și August 1932, se ridică la 1.487.500 lei, deci aproape un milion jumătate, în premii și plase, din care 327.400 lei alocației reuniunii suplimentare a celor patru zile din August.

În aceste două luni s-au disputat în total 69 de curse, ceea ce revine la o medie de 5 alergări de fiecare din cele 14 zile de curse.

În Iulie am asistat la disputarea unor alergări importante. Așa premiul Midnight, Criteriumul doi anilor, înzestrat cu 5000 lei. Din nefericire distanța aleasă pentru această probă interesantă este prea scurtă. 800 metri pentru asemenea alergare în luna Iulie, când mănjiu sunt deja de două luni pe hippodrom, este mult prea scurtă. Ea nu poate da un rezultat corespunzător scopului alergărilor.

Anul acesta cursa a permis lui Hop și eu! să-și arate frumosele lui aptitudini de sprinter.

Premiul Mihail Marghiloman, înzestrat cu 40.000 lei, a permis pe

distanța mijlocie de 1800 metri, unei iepe de clasă ca Fraga II, să câștige o izbândă bine meritată și să-și afirme valoarea față de elemente mai în vârstă, ca Ideal, Mr. Mic, Kneaz, Nanette și Somogy.

Handicapul Violeta a prilejuit iepei Strana să dovedească pe cei 2200 metri ai cursei, nu numai că este un foarte bun element de handicapuri, dar că este înzestrată cu aptitudini de fond pe cari proprietarii ei nu le bănuiau până atunci.

În fine, premiul Peril Jaune, cealaltă probă mai importantă, disputată în Iulie, ne-a făcut să asistăm la o cursă foarte frumoasă și interesantă între trei iepe de clasă, Sirenetta, Fraga II și Oglinda, cu care ocazie cea dintâi a arătat indiscutabil că a corespuns speranțelor pe cari apariția sa dela doi ani făcuseră să nutrească.

Problele disputate în timpul reuniunii suplimentare din August au corespuns scopului urmărit, de a veni în primul loc în ajutorul cailor nenorocoși, deoarece au îngăduit unor elemente ca Dragoman, Gărgăun, Polo, Gae să câștige, în fine, câte o cursă după care se osteneau de atâta timp. Town Lass a profitat și ea de ocazie pentru a ne dovedi că se află, după întoarcerea ei din Grecia, în cea mai bună condiție.

Proprietarii noștri vor fi recunoscători S. N. I. C-ului pentru sprijinul ce le-a dat cu acest prilej, și conducătorii societății, dacă nu știu de sunt satisfăcuți din punct de vedere material de sacrificiul făcut, pot să fie mulțumiți de opera sportivă realizată.

D. X.

Străinătatea

Franța

Marele Premiu dela Deauville (200.000 fr. 2600 metri) alergat Duminecă pe frumoasa plajă normandă a dat naștere unui rezultat neregulat pe care comisarii au fost nevoiți să-l modifice, întâmplare în tredeana regretabilă. Calul de trei ani Goodly a trecut potolul întâi precedând de 1½ lungime, caii de patru ani Confidence și Taxodium A fost însă distanțat pentru că a busculat pe ceilalți concurenți și retrogradat al treilea. Rezultatul proclamat oficial a fost următorul:

- 1) Confidence (4 a. 56%) a d-lui J. E. Widener (W. Sibbritt).
- 2) Taxodium (4 a. 61) a d-lui Ed. Rothschild (C. Bouillon).
- 3) Goodly (3 a. 59) a d-lui Ilie Irani (W. Johnstone).
- 4) Dean Swift (7 a. 58) a d-lui Vagliano (A. Rabbe).

13 concurenți 1½ lungime, 1 lungime, scurt cap.
Timp 2'51" 4/10. Antrenor: Jerry Welsh.

Câștigătoare, care anul trecut a sfârșit a doua după Celerina în această alergare, este o fiică a lui Ksar cu Listen în din Rabbelais și Lisette IX, născută în herghelia din Franța a proprietarului ei, unul din cei mai proeminenți sportsmeni nord-americani.

Câștigătorul distanțat este un fiu a tânărului etalon Felton, tatăl lui Hénin. A aparține unui tânăr proprietar sirian și este antrenat de D. Engländer, antrenorul lui Strip the Willow.

Confidence, care câștigase ușor o importantă alergare la Deauville pentru unica sa apariție anul acesta în public, era favorita cursei. În schimb Goodly care până acum se manifestase ca un cal de clasă sub mijlocie, raportat la mutual 200 pentru 10. Trebuie de remarcat că în ultimii ani Marele Premiu dela Deauville a fost o adevărată cutie cu surprize.

În aceiași zi, grajdul Widener, deosebit de norocos, a câștigat și Handicapul final cu iapa de patru ani Wood Violet, altă fiică a lui Ksar, învinsă tot de W. Sibbritt.

În zilele anterioare ale meetingului dela Deauville, s-au alergat alte probe importante. Premiul Pomonei (pentru iepe, 40.000 fr. 2400 m.) a fost câștigat de iapa de patru ani Campaspe, o fiică a lui Moutmartin a d-lui Jean Prat, învinsă de A. Rabbe, care a bătut în canter un lot foarte bun de iepe de trei și patru ani. Iepele tinere Nanaia și Biltzalia au luat plasele.

Iapa de trei ani Bièvres, o fiică a lui Sardanapale, aparținând

marelui anticar artistic G. Wildenstein, a câștigat Premiul Gontaut-Biron (40.000 fr. 2400 metri) bătând de un scurt cap pe Goodly, dela care primea 8 livre și care am văzut că pe urmă a fost câștigătorul nenorocit al Marelui Premiu în care Bièvres a fost nepasată.

În ajunul Marelui Premiu, importantă probă pentru cai de doi ani, Poule des Foals (122.820 fr. 1400 metri) a fost câștigată de mănzul d-lui J. Fribourg, Reynolds, învins de F. Hervé, bătând pe Arpette, Asterisk și alți trei concurenți de clasă. Reynolds, după un debut victorios la Le Tremblay în Iulie sfârșise nepasat la Deauville într-o cursă câștigată de Asterisk, dar cursa lui nu fusese socotită exactă de anturajul său care-l socotește foarte bun. Și-a luat cum se vede revanșa, bătându-și adversarii de jumătate lungime. Asterisk era la un cap de Arpette care stătea pe 4 victorii succesive. Distanța a convenit de minune lui Reynolds, un splendid armăsar din Gainsborough și Roman, o fiică a lui Roi Hérodé cu Cyrilla din Cyllene, Crescent de contele de Nicolay în clasa hergheliei dela Montfort, ilustrată de Rabalais. Reynolds a fost cumpărat anul trecut yearling la Deauville de d. J. Fribourg pentru 115.000 fr. Este de sigur unul din cei mai buni cai de doi ani francezi văzuți până acum.

Pe lista antrenorilor câștigători în curse plate în Franța, campion este până acum Lucien Robert, antrenorul Baronului Ed. Rothschild, cu 44 victorii. Este urmat de departe de Domingo Torterolo, cu 30 de izbândi. Acesta a avut o campanie strălucită. Cl. Halsey și Ch. Bariller au câte 27 victorii; Ch. Defeyer 25; H. Harper 23; Frank Carter 22; Ch. Cunningham senior 19; W. Hall și John Cunningham câte 18; Juan Torterolo 17; D. Engländer, antrenorul lui Strip the Willow, are 15 victorii.

Calendarul Bănesei

SEPTEMBRIE

Duminecă 11
Duminecă 18
Duminecă 25.

OCTOMBRIE

Duminecă 2
Duminecă 9
Duminecă 16
Duminecă 30.

NOEMBRIE

Duminecă 6.

INFORMAȚII

— Duminecă 4 Septembrie se dispută la Floreasca, al treilea premiu al Subscriitorilor, 1000 m. 40.000 lei.

Biletele s-au pus în vânzare la Colectura Blanduziei din Galerile Blanduziei, la oficiul de book-makers din pasagiul român, iar astăzi, Sâmbătă și Duminecă pe hippodrom.

Reamintim cetitorilor că acei cari posedă asemenea bilete, beneficiază Duminecă a Floreasca la intrare, de o reducere de 50 la sută.

— AMINTIM proprietarilor și antrenorilor că mâine, 1 Septembrie se fac ultimele retrageri pentru premiile Bional care se dispută Duminecă 17 Septembrie și Saint Leger Român care se dispută Duminecă 2 Octombrie.

În altă parte a ziarului publicăm și inserțiile făcute pentru aceste premii.

— ANTRENAMENTUL la Băneasa este încă redus. Cu toate că deschiderea meetingului de toamnă dela Băneasa se apropie, lucrul nu este deloc intens. Este drept că și majoritatea cailor sunt fitti, datorită sezonului de vară dela Floreasca.

De Vineri însă se vor da galopuri mai întinse în vederea alergărilor clasice ale Jockey Clubului. Vom ține în curent cititorii, începând de numărul viitor, cu mersul antrenamentului.

Deocamdată publicăm următoarele galopuri luate Marți pe pista de antrenament, pe distanța variind între 1000 și 1500 de metri:

Kneaz (E. Gill), Lido (Apprentis) și Tin'te bine (R. Cristea) merg împreună.

Se remarcă acțiunea primului, care este mai bine ca oricând. A plăcut mult și Tin'te bine.

Pauline (Enescu) și Buftița (Dierer) galopează pe linia dreaptă, terminând împreună.

Angelica (Apprentis) și Formoza (Apprentis) parcurg împreună 1500 de metri. Aceleași elemente cari evoluiază în fiecare zi de curse la Floreasca.

Cică (Apprentis), Hora (Apprentis) și Bajazzo (Apprentis) termină în ordine. Primul face impresia că și-a regăsit buna condiție de acum un an.

— SES este cea mai bună mână a hergheliei Balce.

— DEASEMENI un doi ani care dă satisfacție este Tajna, o iapă din Shenley Boy și Tamborina, proprietatea d-lui general Moruzi.

— La ORA când punem ziarul sub presă, cursele de trap dela Floreasca neterminându-se, rezultatul tehnic al lor și comentariile necesare le vom publica în numărul viitor.

— DUMINECA, se dispută la Floreasca, Premiul Dumitru Matak, alergare de condiție, 34.000 lei, 2100 metri, una din clasicele probe de trap ale meetingului de toamnă.

Vor concura probabil: Bazsalikom 2150, V. Andreyevski, Dunărea 2150, I. Marcenco, Adonis 2150, I. Matak, Kalimegdan 2150, J. Raymer, Jandarm 2160, I. Hauser, H. P. 2170, M. Andreyevski, Karneval 2180, I. Costandache, Valomaș 2180, A. Bota, Wapiti 2200, I. Crotenco, Domnisoru 2200, P. Borislae, Dolly 2270, R. Stehman.

— INIMIOARA, mama iepelor Irinel și Iuliska, a fost vândută de d-na O. Sarian pentru 38.000 lei.

— JELEȘ, fostul campion de trap al turului nostru, a suferit operațiunea fecului, Rolbul suferă de mult de picioarele din față. În ultimul timp boala se agravase, și din această cauză fiul lui Gayton L. n-a putut apare în probele publice în ultimul timp.

— DALILA, mama excelentului Domnisoru, devenind din cauza vârstei înaintate inaptă pentru herghelie, a fost vândută de d. Matak pentru oras.

— Lui TERIBIL s-au pus linii de foc.

— IRINEL, remisă de accidentul suferit, a reluat lucrul.

— ANTRENAMENTUL trotteurilor se face la Floreasca dimineața, între orele 9 și 1.

Trapul în Septembrie

Miercuri 14.
Miercuri 21
Miercuri 28

Spre țarmurile Eladei

Sâmbătă a început la Floreasca stagiunea de toamnă a alergărilor de galop. Peste două săptămâni și Băneasa își va deschide porțile pentru reuniunile ultimei părți din campania sportivă a anului 1932. Despre împrejurările în care aceasta se va fi desfășurat, evenimentele și incidentele ei principale, precum și despre rezultatele ei ne vom ocupa la timp. Sfârșitul în orice caz se apropie.

Unii proprietari ținând seamă de programele stabilite de societățile noastre de curse pentru stagiunea de toamnă, își dau socoteală că cu ceea ce au la activul lor până acum și cu ceea ce ar putea câștiga până la sfârșitul anului, nu le va fi posibil să acopere cheltuielile întregului an și să-și asigure rezerve pentru lunile de iarnă. În timpul iernii nu se câștigă nimic, dar cheltuielile merg. Și atunci se gândește la expediții în țări străine, unde o climă mai dulce îngăduie să se alerge și în timpul iernii. În primul rând ei au în vedere țara amică dela sudul peninsulei balcanice cu care deja s-au stabilit relații sportive destul de strânse. Se cunoaște expediția organizată iarna trecută de unii proprietari. Parte dintr'insii și-au menținut efectivele acolo, ca d. I. Schlesinger. Căi veniți din România joacă acolo un rol important, pe care cetitorii noștri îl cunosc din vestile pe care Gazeta le publică regulat despre rezultatul curselor disputate pe hippodromul de la Faleron.

O nouă expediție acolo ar putea fi luată serios în considerație. Sunt însă unele împrejurări cari fac pe proprietarii noștri să stea la îndoaială și nu, deși aceste împrejurări sunt specifice turului elen. (este un puternic curent contra).

Organizația instituției alergărilor de cai în Grecia este foarte deosebită de cea dela noi, și unele din deosebirile cari există și pe cari proprietarii noștri au avut prilej să le constate este un lucru absolut original, un lucru care nicăieri nu există, adică împărțirea premiilor se face într-un mod care nu există nicăieri, și cari determină pe mulți să renunțe la o expediție în Atica.

Vom semna câte-va din punctele cari deosebesc în mod sensibil organizația curselor din Grecia de cea dela noi, spre a învedera motivele cari împing proprietarii noștri la o abținere.

În Grecia nu există un program dinainte stabilit, la începutul fiecărui an sportiv sau la începutul fiecărui sezon. Afară de alergările, foarte puține la număr, cu caracter clasice, programele se stabilesc săptămânal; adică după cursele de Duminecă, spre exemplu, se stabilește programul pentru săptămâna ce vine.

Din cauza aceasta, proprietarii nu-și pot întocmi la rândul lor un program de cursele potrivite cailor lor, pregătindu-i în vederea acestora. Căi sunt antrenati de zi la zi și proprietarii sunt la discreția programelor săptămânale întocmite de multe ori în vederea "consolărilor" cutărui sau cutărui cal sau proprietar nenorocos. Un cal în plină formă poate rămâne astfel inutilizabil multă vreme din lipsa alergărilor cari să-i fie deschise și să nu găsească apoi alergări pentru care să fie calificat decât după ce iese din formă, ținând seamă și de numărul mic de alergări rezervate cailor de pur sânge englez, 2-3 pe zi de curse.

Acest mod de alcătuire a programelor poate duce, cu voia și sau fără, la favorizarea unor anumite formațiuni, pe când altfel să nu găsească decât rare prilejuri de a putea recolta vre-o cursă.

Odată programul stabilit, cum am arătat mai sus, inserțiile se fac verbal și în public, ceea ce face că fiecare proprietar sau antrenor să știe dela început ce cai se inseriu în fiecare cursă, inseriind sau nu și chiar ștergând caii săi, după ceilalți concurenți inseriși. Ștergerea aceasta are loc tot verbal și, ca să zicem așa, gospodărește, pentru că retrageri propriu zise nu există. Aceasta face ca numărul inserișilor să fie în todeauna redus și multe curse alergate dinainte. Ori, inseriile în toată lumea se fac secrete. Taxa inserișilor este mare,

minimum 350 drahme pentru un cal și o cursă, în cel mai mic premiu; ceea ce pe de o parte determină pe mulți să nu mai înscrie caii lor când văd că în alergarea respectivă s'a inseris deja cunoscute cal care-l cunosc superior a lor săi, iar pe de alta este foarte împovărat pentru caii nenorocoși și chiar, după cum vom vedea, și pentru câștigători.

Toți caii declarați în antrenament în Grecia, indigeni și străini sunt împărțiți în 3 categorii. În categoria întâi intră caii cari au câștigat cel puțin 7 alergări în Grecia sau aiurea; în clasa a doua cei cari au câștigat între 3-7 alergări și în clasa a treia ceilalți. Clasificarea aceasta este foarte aleatorie și nepotrivită. Un cal modest care a reunit, din împrejurări uneori norocoase, victorii numeroase în cariera lui în curse de vânzare sau handicapuri modeste, este clasat în aceeași categorie cu caii de clasă înaltă; pe când alți cai de valoare cădin diferite cauze n'au putut câștiga același număr de premii, sunt clasificați în categorii inferioare. Clasificarea se face de către o comisiune, în schimbul unei taxe destul de urcate și comisiunea nu ține seamă de nici un alt element decât de numărul curselor câștigate de fiecare cal, fără a mai lua în considerație sumele câștigate. Căi modeste, ca valoare, din fiecare categorie sunt permanent sacrificați. Și atunci asistăm la situația paradoxală de a vedea cai modeste cari au ajuns grație unor împrejurări favorabile, la 6 victorii, să nu mai alerge decât pentru plase, fugind de a șaptea victorie ca trapașii noștri de ameliorarea recordului sau Diavolul de tămăie.

Această situație curioasă este întrucâtva corectată prin faptul că marea majoritate a alergărilor de la Faleron este formată din handicapuri; handicapuri pentru fiecare categorie separat. Dar cum în handicapuri scara greutăților este limitată dela 45 la 62 kgr., și în cea mai mare parte din ele numai dela 45 la 58 kgr., caii modeste tot rămân sacrificați pentru că la asemenea deosebiri de greutate, este imposibil pentru cei mai mulți să-și găsească o șansă, ținând seamă că în această scară intră și diferența de greutate pentru vârstă. În fiecare categorie, de obicei cam aceeași cai triumfă regulat.

Alcătuirea handicapurilor, adică repartizarea greutăților, de multe ori lasă de dorit, mai ales pentru caii noi veniți. Am văzut unele deosebiri de greutate cu totul stranii.

Căi români, mulți foarte modeste ca valoare intrinsecă, dar cari debarcă în Grecia cu un capital, agonisit cu câtă trudă, de câte va alergări câștigate, sunt astfel în situație de inferioritate absolută față de caii importati din Apus, de o calitate mult mai bună, dar cari vin maideni sau aduși după numai una sau două victorii în curse de altă importanță sau valoare ca acele din România.

Alocațiile premiilor anunțate în Grecia, nu corespund cu realitatea, pentru că în aceste alocații se cuprind și sumele cuvenite cailor plasați, cari deci de sead automat. În afară de aceasta se reține o cotă de 5 la sută pentru hippodrom. Dar ceea ce mai curios este că alocațiile anunțate se scad după numărul concurenților cari se prezintă la start. Cu 15 la sută dacă alergă cinci cai, cu 30 la sută dacă alergă patru cai și cu 40 la sută dacă alergă trei. Și cum inseriile, după cum am văzut, sunt de obicei reduse ca număr, mai niciodată nu se plătește alocația întreagă a premiului. Proprietarii nu pot ști astfel dinainte pentru ce își alegă caii. Pe de altă parte, de multe ori se asistă la o goană a unuia din proprietari, după concurenți, pentru a aduna 4 cai la start, operațiune care n'are de cât o foarte îndepărtată legătură cu sportul.

Alocațiile premiilor pentru alergările rezervate cailor din categoriile a doua și a treia, sunt foarte mici, dacă ținem seama de scăderile de care am vorbit: 20.000 drahme nominal pentru categoria a 2-a; 14.500 drahme nominal pentru categoria a 3-a. În afară de scăderile de mai sus,

trebuie de avut în vedere celelalte cheltuieli acoperite din valoarea premiului, taxa de înscriere foarte ridicată, cum am arătat, monta jockeyului, etc. Monte jockeyului sunt foarte scumpe, 450 drahme, pentru cea necâștigătoare, 1100 cea câștigătoare. La un premiu de 20.000 drahme disputat de patru cai, proprietarului câștigător abia dacă îi rămâne 9000 drahme, deci mai puțin de jumătate. Și drahma este acum aproape cât leul. Pe de altă parte, ori cât de favorizati de noroc ar fi proprietarii străini, sumele câștigate în Grecia nu se pot exporta, legile în vigoare oprind ieșirea drahmei și a valutei străine din țară. Deci nici un folos altul decât întreținerea efectivului pe timpul iernii asigurată în caz de succes, fără posibilitatea de a te întoarce la primăvară cu economii.

Asemenea împrejurări, fără a mai vorbi de alte chestiuni de amănunt, de sigur că sunt de natură a face pe proprietarii noștri să stea la îndoaială asupra oportunității unei expediții spre țarmurile Eladei.

Dacă diriguitorii hippismului grecesc doresc participarea și pe viitor a elementelor române, atunci ar trebui să ia în serioasă considerație o revizuire completă a condițiilor în care alergările de cai se desfășoară în Grecia. Organizația ar trebui îndreptată în multe privințe, asemănându-se celeia din toate țările cu o viață hipică serioasă. Desigur că nu interesele proprietarilor noștri ar putea dicta amănunțite aceste organizații, dar considerând-o în felul cum se prezintă astăzi, cu totul originală în multe dispozițiuni ale sale, ori cine poate să-și dea seama că ea nu poate corespunde tendințelor și scopului urmărit în toate țările de instituția alergărilor de cai. Asigurați poate desfășurarea unui spectacol distractiv, foarte vie la fericiții locuitori ai Eladei, dar nu poate servi la îmbunătățirea rasei calului, prin selecționarea elementelor de pur sânge englez. Întreține numai ceva artificial; aceasta cu toată abilitatea cu care organizatorii au căutat să favorizeze caii buni, asigurând și spectacolul și posibilitatea jocului. Și ni se pare că tocmai această abilitate este de vină.

În primul loc este absolut nevoie de alcătuirea unor programe amănunțite la începutul fiecărui an sportiv, sau măcar la începutul fiecărui sezon, pe 2-3 luni, după care proprietarii și antrenorii să-și poată organiza programul lor, pregătindu-și caii în consecință. Fără această reformă, nu pot fi alergări serioase. Împărțirea pe categorii ar trebui să dispară sau să fie așezată pe alte criterii, importanța alergărilor câștigate sau sumele de bani adunate.

Numărul cu totul exagerat al handicapurilor, alergări eminamente menite, în țările cu viață hipică fără tradiții, ca să falsifice cursele, ar trebui redus. Proportia lor să nu treacă de 50% din numărul total al probelor. Scara greutăților să fie schimbată, lărgită, ca în toate țările, rezervându-se la nevoie și câte-va handicapuri limitate.

Alocațiile premiilor să corespundă realității, adică să nu mai fie supuse scăderilor în proporție cu numărul participanților, ceea ce este cel puțin curios. Alocațiile cailor plasați să fie independente de valoarea premiilor.

Taxele de înscriere să fie scăzute, ca și cele ale montelor. Așezarea să fie în raport cu valoarea premiilor.

Chestiunea ridicării sumelor câștigate și transferării lor din Grecia în România sau aiurea, este desigur o chestiune de guvernământ și de legislație interioară. Nu-i mai puțin adevărat că conducătorii hippismului grecesc ar putea determina pe lângă factorii guvernamentali și legislativi găsierea unei formule. Spiritul elen este destul de inventiv.

Nu mai a realizarea acestor reforme credem că s'ar putea asigura din partea proprietarilor noștri o nouă expediție spre țarmurile Eladei.

D. XENOPOL